

Bérleti hangverseny Szarvason

2010. november 16.

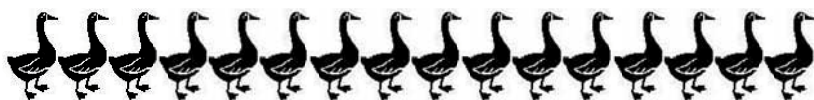
Szolnoki Bartók Béla Kamarakórus

Szólót énekel: Somogyi Gabriella, Szatmári Beáta, Boda Beáta és Turi Melinda
Zongorán közreműködik: Fazekas Zsuzsa
Vezényel: Molnár Éva

Műsor:

F. Schubert: Psalm 23.
R. Schumann: Részletek a „Gesänge” kötetből
G. Holst: Ave Maria
G. Rossini: La Fede, La Speranza, La Carita
B. Britten: Ceremony of Carols

Bérletek válthatók a Chován Kálmán Művészeti Alapiskolában és a Tessedik Sámuel Múzeumban, jegyek kaphatók az előadás helyszínén

A babona azt tartja, hogy Márton-napon
tilos otthon maradni, ezért a

Tessedik Sámuel Múzeum
minden érdeklődőt szeretettel vár

Márton-napi
családi rendezvényére
november 13-án 15 órától.

Programok:

- ❖ Múzeumi barangolás Márton-napi érdekességekkel, babonákkal
- ❖ Őszi- téli társas munkák, foglalatosságok felelevenítése, (kukoricamorzsolás, tollfosztás)
- ❖ „Lúdgége” tészta készítés
- ❖ Ludas Matyi című diafilm vetítése
- ❖ Vidám libás társasjáték, tollfújó verseny
- ❖ Gyermekfoglalkoztató (csutkavár építés, liba és lámpás készítés különféle technikákkal, diótörés „dió ágyúval”)

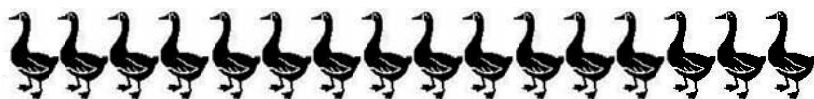
A rendezvény múzeumi belépővel látogatható.

Felnőtt: 400Ft, diák, nyugdíjas: 200Ft

Információ:

Tessedik Sámuel Múzeum, Szarvas, Vajda P. u. 1.

Tel: 06/66 216 608

A kártyaasztalnál

Nehéz leírni. Nézni jobb. Egyszer vagy többször, megismételhető érzésekkel, izgalmakkal, belefelejtkezön. Valódi dráma ez a néhány perc. Dráma a nagy drámában, Tolsztoj hatalmas erejű művében, a Karenina Anna-ban, amit az angolok vittek filmre.

E néhány perc a filmből, zongorahangú háttérzenével, ami az 1800-as évek főúri életvitelét idézi. A kártyaasztal zöld posztójára a lány apróbb-nagyobb köröket rajzol krétával. Talán csak zavarában teszi. A férfi a falnál áll, nézi megigézetten, majd hirtelen léptekkel, összeszedett határozottsággal melléül, és az ezüstnyelű kefet megfogva letörli a krétával rajzolt formákat.

Írok betűket krétával – mondja – alkosson szavakat belőle. Az nem fog menni – mosolyog zavartan a lány. A férfi – nem törődve a válasszal – az asztal közepére 10-12 betűt ír, kezdőbetűnek szánva. Ránéz a lányra és vár. Vár a megfajtásra.

A történet kényes. Jól csak így oldható meg: A lány már egyszer – évekkel ezelőtt – nem-et mondott az ott ülő férfinak. Akkor mást szeretett. A kapcsolat nem jött létre és mindketten egyedül maradtak. Tudták ezt már mindketten, de továbblépni, még egyszer lépni nem volt bátorságuk.

A két család egy estély keretében alkalmat adott erre, de ez csak egy lehetőség volt. A kérdés az volt – hogyan? A megoldásnak a szokványostól eltérőnek kellett lennie. A lány tudta – vagy sejtette – mi van a betűk mögött. A férfi égő szemmel nézett rá, szerelmesen, szinte a szemébe égetve válaszáat. Megsúgta az első szót, mert segíteni kellett. Csak nézték, nézték egymást és gyötrődve jutottak el a megoldásig. Fokról-fokra. Kérdés következett, a férfi tette fel: Az akkori nem csak akkor volt, vagy most is? A válasz: Csak akkor. Végül jött a betűkbe zárt szerelmi vallomás, melyet csak a férfi mondhatott ki. A kérdés, a befejező sorok, olyan mélységeket jártak be, hogy kimondani sem lehetett. Könnyes köszönöm volt a válasz, és ezt a lány mondta ki. A kérdés valószínűleg így hangzott: Akar-e az asszonyom lenni?

A család közben odagyülekezett. Színházba készülődtek. Megmondja nekik? – kérdezte a férfi. Igen – suttogta meghatottan a lány. Zavartan ültek, majd felállva a férfi valamit mondott volna, de csak zavart dadogás lett belőle. Már mindenki értette.

A nagy dolgok gyakran csak pillanatokon múlnak. Az igen-ek és a nem-ek is.

A szerelem magas szintjén, igazi akarásan nincs szükség az írásra. Elég, ha betűket rajzolunk, kezdőbetűket, és közben megtelemünk a ránk áradó érzésekkel, melyek a beteljesedéshez vezetnek.

Bolla Magdolna

